

Enderrock | Helena Martín | Actualitzat el 27/08/2019 a les 22:00

L'àgora de les cures

Tremenda Jauría, Zoo i Roba Estesa són algunes de les actuacions més destacades de la setena edició del Bioritme

Bioritme 2019 | Arxiu festival

Cossos despullats i molta cura. A les aigües del pantà de Sau no només s'hi banya un poble oblidat, ho fan també els 5.000 caps i els 10.000 braços i cames que reneixen cada matí després de nits d'eufòria, cançons preferides i amors d'un sol ús. Al festival Bioritme, l'aigua és l'àgora on es comenten els concerts de la matinada anterior i on es creen les expectatives dels que vindran.

L'ordre del dia de dijous 22 d'agost va reunir amants del rap que sucaven els peus al pantà mentre comentaven el *flow* dels grups que inauguraven la setena edició: **Homes Llúdriga** van encendre la vetllada de hip-hop amb les rimes conscients i absorbents del darrer disc, *Pampallugues* (autoeditat, 2019), una dosi que acabarien de completar les omnipresents **Tribade** i les seves tisores esmolades contra el feixisme. Les extremitats remullades dels més puntuals a la cita de Vilanova de Sau acabarien de gaudir de la nit amb els directes d'**Ebri Knight** i **La Sra. Tomasa**.

Bioritme 2019 Foto: Arxiu festival

Bany diürn per a tots els públics amb els directes d'**Alidé Sans**, **Xiula** i **Mabel Flores**, el divendres 23 d'agost, que anticiparien l'èxit jamaicà d'**Auxili** i de les ja indispensables del Bioritme **Roba Estesa**, amb les quals l'escenari es va omplir de presència femenina, ja que les del Camp de Tarragona van fer pujar totes les treballadores de la cita: artistes, tècniques i programadores. El punt extens de l'assemblea diària a la vora del pantà, però, no va estar tenyit de lila, tot al contrari. Dies després de l'actuació de **SFDK**, la comissió de gènere del Bioritme ha emès un comunicat en què expressava que no tornaria a comptar amb els sevillans perquè havien tingut una actitud "ridiculitzadora" vers les responsables de la comissió.

Les orelles es llevaven el dia 24 amb sabor a Jamaica i amb noves reunions aquàtiques protagonitzades pel punk-rock de **Mafalda** i el *reggae*, aquesta vegada descafeïnat, d'**Adala & The Same Song Band**, que va revifar al final de l'actuació amb els estrambòtics balls i les fermes consignes polítiques del vocalista Guillem Simó. Ben a la vora del pantà, un altre Carib s'erigia com espai per compartir bons comentaris: l'espai de *sound system* oferia, des del migdia, magnífiques sessions de *dub*. A vegades, el més inexplorat i menys massiu amaga perles com **Leaving Babylon**.

L'últim dia no seria menys que els anteriors: de fet, seria més. Els culs que hores abans acabaven d'assecar-se després del bany de tarda, es mobilitzaven a ritme de reggaeton i cúmbia amb **Tremenda Jauría**. Un escàndol dels bons: rotllanes de dones deixant-se a la sort del *perreo*, de l'*autotune* i dels clams feministes. Altrament dit, les dones havien pres la pista de ball i cridaven a **Maluma** i tants altres músics masculistes que "Tú no eres mi papi". Fins i tot Panxo, líder i cantant de **Zoo**, faria una petita incursió al reggaeton col·laborant amb la banda madrilenya abans del seu directe de rap electrònic. **Oques Grasses**, per descomptat, posarien el punt final a una nit de veu afònica i a una cita pionera a ensenyar a consumir des d'una perspectiva sostenible i, sobretot, feminista. La cura és la meta.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=tssxqHr5vGI>